

OKRUŽNO JAVNO TUŽILAŠTVO BANJA LUKA
T13 0 KTRZ 0006249 17
Banjaluka, 16. decembar 2020. godine

OKRUŽNOM SUDU U BANJALUCI
-Sudiji za prethodno saslušanje
B A N J A L U K A

Na osnovu člana 43 stav 2 tačka z) i člana 241 stav 1 Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 53/12, 91/17 i 66/18 - u daljem tekstu: ZKP RS), podižem

OPTUŽNICU

Protiv:

1. SLOBODANA KUZMANOVIĆA, sin Jovana, rođen 1957. godine iz Čelinca.
2. ALEKSANDRA RADIĆA, sin Radovana, rođen 1976. godine iz Čelinca.

Da su:

Kršeci pravila međunarodnog prava sadržana u članu 3 stav 1 tačka 1 pod a) Četvrte ženevske konvencije o zaštiti građanskih lica za vrijeme rata od 12. avgusta 1949. godine i članu 13 stav 2 u vezi sa članom 4 stav 2 tačka a) Dopunskog protokola uz ženevske konvencije o zaštiti žrtava nemeđunarodnih oružanih sukoba od 08. juna 1977. godine (Protokol II), za vrijeme oružanog sukoba koji se, u vremenu od prve polovine aprila 1992. godine, pa najkasnije do kraja novembra 1995. godine, odvijao na prostoru Bosne i Hercegovine, između organizovanih oružanih snaga Vojske Republike Srpske, s jedne strane i Armije Bosne i Hercegovine i Hrvatskog vijeća odbrane, s druge strane, kao pripadnici Vojske Republike Srpske, zajedno sa više drugih vojnika, znajući da se radi o naselju naseljenom stanovništvom bošnjačke nacionalnosti, izvršili napad na naselje Šamac u opštini Čelinac i na pojedina civilna lica u tom naselju, koji nisu pripadali nijednoj vojnoj formaciji, niti su neposredno učestvovali u neprijateljstvima, a koji je imao za posljedicu smrt jednog civilnog lica i teško narušavanje zdravlja jednog civilnog lica, kao i tjelesne povrede dva civilna lica, na način da su, po prethodno postignutom dogovoru o akciji oružanog napada na naselje Šamac i civilna lica u tom naselju, noću 15/16. avgusta 1992. godine, sastali se sa više drugih vojnika kod ugostiteljskog objekta „...“ u Čelincu, naoružani sa puškama i bombama, a potom svi zajedno ušli u naselje Šamac, nakon čega su, bez ikakvog vojnog opravdanja, pucali po kućama i bacali bombe na kuće lica bošnjačke nacionalnosti, usljed čega su izgorjele porodične kuće B.J. u Ulici Zdravka Čelara bb, M. T. u Ulici Zdravka Čelara broj 127 i E.M. u Ulici Novaka Pivaševića broj 4, dok je porodična kuća H. M. u Ulici Novaka Pivaševića broj 6 oštećena, a tokom iste noći, između 00,00 i 00,30 časova, Slobodan Kuzmanović i Aleksandar Radić, zajedno sa više drugih vojnika, došli do porodične kuće porodice T., u Ulici Zdravka Čelara bb, u kojoj su se tom prilikom, na prvom spratu, nalazili oštećeni F.T., zajedno sa svojom suprugom oštećenom M.T. i njihovom maloljetnom djecom M. i M., dok su na drugom spratu kuće tom prilikom boravili N. T., zajedno sa svojom suprugom oštećenom A. T. (sada M.) i njihovom maloljetnom djecom S. i oštećenim S., pa nakon što su pucali po kući, Slobodan Kuzmanović popeo se sa više drugih vojnika na drugi sprat porodične kuće porodice T., potom ušao u spavaću sobu, te prišao prozoru, odakle je, iz puške koju je tom prilikom držao u ruci, rafalnom paljbom, pucajući istovremeno sa drugim prisutnim vojnicima, među kojima je bio i Aleksandar Radić, a koji su bili raspoređeni u dvorištu porodične kuće oštećenog, sve vrijeme svjesni svog zajedničkog djelovanja i prihvatajući međusobno radnje pojedinačno svakog od njih kao svoje, iako su bili svjesni da od ispaljenih projektila iz vatrenog oružja može nastupiti smrt i teške tjelesne povrede civilnih lica, na šta su i pristali, ispalili više projektila u pravcu oštećenih F. T. i M. T., koji su, u međuvremenu, izašli iz kuće i pokušali pobjeći trčeći kroz dvorište i noseći u naručju svoje sinove M. i M., pri čemu su ispaljeni projektili oštećenog F. T. pogodili u predjelu leđa, usljed čega je smrtno stradao na licu mjesta, a od kojih je oštećena M.T. zadobila strijelnu povredu u predjelu lijeve potkoljenice, nakon čega su Slobodan Kuzmanović i drugi vojnici, izlazeći iz kuće oštećenih, bacili bombu u unutrašnjost drugog sprata porodične kuće porodice T., posljedicom čega je došlo do teškog narušavanja zdravlja oštećenog S.T., starog 28 dana, koji je tom prilikom zadobio povrede u lumbosakralnom području

leđa, dok je oštećena A. M. zadobila tjelesne povrede u predjelu donjih ekstermiteta, nakon čega je porodična kuća porodice T. izgorjela.

Dakle, za vrijeme oružanog sukoba, kršeći pravila međunarodnog prava, zajedno sa više drugih vojnika, izvršili napad na naselje i na pojedina civilna lica, koji je imao za posledicu smrt jednog civilnog lica i teško narušavanje zdravlja jednog civilnog lica, kao i tjelesne povrede dva civilna lica.

Čime su, kao saizvršioc, izvršili krivično djelo ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142 stav 1 u vezi sa članom 22 Krivičnog zakona Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije („Službeni list SFRJ“, broj 44/76 i dr.).